

Na podlagi 17. člena Statuta Mestna občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/2007 in 49/2010) ter drugega odstavka 9. člena Odloka o priznanjih Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 33/1997, 75/2006), je Mestni svet Mestne občine Murska Sobota na seji dne _____ sprejel naslednji

SKLEP O PODELITVI PRIZNANJ MESTNE OBČINE MURSKA SOBOTA

I.

Za leto 2012 se podelijo naslednja priznanja Mestne občine Murska Sobota:

1. častni občan: **Vladimir Goldinskij**, univ. dipl. inž. arh., rojen 18.1.1939, Cvetkova ulica 28, Murska Sobota
2. plaketa: **mag. Franc Kuzmič**, rojen 3.11.1952, Mala nova ulica 12, Murska Sobota
3. zahvalne listine:
 - **Karel Pojbič**, rojen 27.9.1948, Ciril Metodova ulica 62, Murska Sobota
 - **Potapljaško društvo Murska Sobota**, Klavniška ulica 15, Murska Sobota
 - **Josip Horvat**, rojen 7.7.1951, Kuštanovci 81, Mačkovci

II.

Sklep velja z dnem sprejetja.

Številka: 489-0002/2012-11 (10)
Murska Sobota, dne _____

Anton Štihec, univ.dipl.inž.grad.
Župan

O b r a z l o ž i t e v :

Komisija za nagrade in priznanja Mestne občine Murska Sobota je v skladu z 9. členom Odloka o priznanjih Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 33/1997, 75/2006) objavila razpis za vložitev predlogov za podelitev priznanj Mestne občine Murska Sobota za leto 2012. Razpis je bil objavljen v Soboških novinah, dne 15.5.2012. V razpisnem roku do 31.5.2012 so bili prejeti naslednji predlogi za podelitev nagrad:

a) častni občan

1. Janez Lanščak, rojen 14.5.1927, Ciril Metodova ulica 18, Murska Sobota.

Predlagatelj: Društvo prijateljev Sobote, Lendavska 33, Murska Sobota.

Predlagatelj navaja, da je Janez Lanščak bil rojen v Murski Soboti. Leta 1965 je diplomiral na ekonomski fakulteti v Ljubljani, pred tem pa med srednjim ekonomskim šolanjem bil v JLA ter po maturi delal v upravi materialnih rezerv v Beogradu in ob delu študiral. Leta 1951 je iz Beograda prišel v M. Soboto in se zaposlil na obrtnem servisu, še isto leto pa postal glavni računovodja v veletrgovini Potrošnik. Od leta 1955 do leta 1962 je bil zaposlen v Muri kot glavni računovodja in gospodarski svetovalec, zatem pa je bil izvoljen za podpredsednika skupščine občine Murska Sobota in konec leta za predsednika. Od leta 1967 do leta 1978 (aprila) je bil ponovno v MURI kot gospodarski svetovalec, direktor TOZD in od leta 1974 do aprila 1978 glavni direktor. Sodeloval je v družbenopolitičnih organizacijah, v organih družbenopolitičnih skupnosti, v nekaterih strokovnih organizacijah in organih ter bil predsednik odbora za hitrejši razvoj Pomurja. Odlikovan je bil z redom dela z zlatim vencem. Predlagatelj navaja, da je g. Lanščak v svojem življenju veliko naredil v dobro ljudi v svoji občini, Pomurju in širše v državi. Kot glavni direktor v Muri si je uspešno prizadeval za dosledno poglobljanje organizacije dela in odločanja. Posledica teh njegovih prizadevanj in prizadevanj njegovih sodelavcev je bila izredno visoka raven produktivnosti in hiter gosp. razvoj, čeprav se je konfekcijska industrija že takrat srečevala s poslovnimi težavami. Mura je takrat omogočila zaposlitev novim delavcem in dvignila število zaposlenih na približno 4.000 ljudi. V času Lanščkovega vodenja je postala eden največjih konfekcionarjev v Jugoslaviji in največji izvoznik konfekcije v državi. V tem obdobju je bil uveden tudi IBM računalniški sistem. Mura je s svojim delovanjem imela pomembno vlogo pri hitrejšem gosp. razvoju Pomurja in na pobudo g. Lanščaka je nenehno širila svoje zmogljivosti. Kolektiv je razvijal nove proizvodne enote v občini Ljutomer in Gornjih Petrovcih ter istočasno skrbel za specializacijo proizvodnih enot v Murski Soboti. Kolektiv je skrbel za dvig življenjske ravni svojih članov ter v štirih letih povečal svoj stanovanjski fond za 199 stanovanj. Veliko skrb je posvečal štipendiranju in strokovnem izobraževanju, ob Murinem finančnem sodelovanju je bila v M. Soboti ustanovljena posebna konfekcijska šola. Poleg gospodarstvenika je Janez Lanščak opravljal še druga dela in funkcije: predsednik Skupščine občine M. Sobota, predsednik poslovnega odbora Ljubljanske banke Pomurske banke v M. Soboti, predstavnik Ljubljanske banke v Budimpešti, predsednik izvršnega odbora konfekcionarjev Jugoslavije in član ekonomskega sveta IS SR Slovenije. Konec 60. in v začetku 70. let je bil poslanec republiške skupščine, član odbora za skladnejši razvoj območij Slovenije ter odbora za denarna in kreditna vprašanja pri Združenju poslovnih bank Slovenije. Aktiven je bil tudi na športno – rekreacijskem področju (član UO nogometnega kluba Mura in predsednik tega kluba v času nastopanja v II. Jugoslovanski ligi, član UO namizno – teniškega kluba, predsednik teniškega kluba MS in nekdanji tekmovalec v tenisu in namiznem tenisu). Predlaganemu kandidatu je poleg predlagatelja podporo izrazilo tudi Društvo arhitektov Pomurja.

2. Vladimir Goldinskij, univ. dipl. inž. arh., rojen 18.1.1939, Cvetkova ulica 28, Murska Sobota. Predlagatelj: Društvo arhitektov Pomurja, Murska Sobota.

Predlagatelj navaja, da je g. Goldinskij svoje šolanje zaključil na Fakulteti za gradbeništvo in arhitekturo v Ljubljani, leta 1966 pod mentorstvom Edvarda Ravnikarja in da je g. Goldinskij

eden vidnejših arhitektov Murske Sobotе v zadnji polovici prejšnjega stoletja. Zaposlen je bil na Projektivnem biroju, zadnja leta pa je v pokoju. Skozi čas je izpod njegovih rok in domišljije nastal obsežen arhitekturni opus. Z marsikaterim projektiranim javnim, poljavnim in zasebnim objektom, mestno tkivo bodisi domišljeno dopolnjuje in osmišlja, bodisi zaznamuje prostor, brez štrleče gradnje. Predlagatelj navaja, da je g. Goldinskij predstavnik stare generacije arhitektov. Spekter njegovega znanja je obsegal marsikaj, kar sodobni arhitekti ne vedo oz. v svojem delu ne polagajo pozornosti. To so detajli, način izvedbe, statična zasnova objekta in premišljenost rešitve, vklapljanja v okolico ter dolgoročnost trajanja objekta. Njegova arhitektura je še več kot po 30. letih še vedno pridih sodobnosti in aktualnosti. Odlikuje ga premišljenost oblikovanja tako tlorisne zasnove, ambienta in počutja v objektu ter sam zunanji izgled objekta.

Kratek izvleček pomembnejših del: Upravna zgradba Zavarovalnice Triglav Murska Sobota; Kirurški blok Rakičan; Hotel Ajda, Moravske Toplice; Upravna zgradba tovarne Mura, Murska Sobota; Poslovno stanovanjski objekt Kocljeva, Murska Sobota; Osnovna šola Bakovci; bivši SDK Lendava, UJV Murska Sobota; Dom tehnike/poslovno-stanovanjski kompleks/, Murska Sobota; Šoping center/poslovno-stanovanjski kompleks/, Murska Sobota; Blagovnica/poslovno-stanovanjski kompleks/, Murska Sobota; razni objekti za tipske stanovanjske gradnje; Individualna stanovanjska gradnja za znane naročnike.

b) plaketa Mestne občine Murska Sobota

1. Mag. Franc Kuzmič, rojen 3.11.1952, Mala nova ulica 12, Murska Sobota.

Predlagatelj: Pomurski muzej Murska Sobota.

Franc KUZMIČ je rojen v Murski Soboti. Po končani srednji ekonomski šoli v Murski Soboti, leta 1979, je najprej študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani - smer administracija in slovenski jezik za srednje strokovne šole ter diplomiral leta 1974. Nato je na isti ustanovi študiral slovenski jezik in knjižničarstvo, ki mu je sledil enopredmetni študij pedagogike s psihologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Študij je nadaljeval na Biblijskem teološkem inštitutu v Zagrebu in Evangelijski teološki fakulteti v Osijeku, kjer je študiral humanistično teologijo - smer cerkvena zgodovina in diplomiral leta 1991. Leta 2001 je na isti fakulteti tudi magistriral iz področja cerkvene zgodovine. Izbor študijskih smer je že zelo zgodaj pokazal, da je Franc Kuzmič oseba, ki ga skozi življenje vodi izjemna radovednost za vrsto stvari. Vendar tudi dovolj vztrajna in marljiva oseba, ki radovednost vedno oplemeniti s konkretnimi rezultati svojega dela.

Svojo prvo zaposlitev je našel kot profesor na srednji ekonomski šoli v Murski Soboti, kjer je leta 1975 opravil svoj prvi strokovni izpit za učitelja. Čeprav je poklic učitelja leta 1980 zapustil, je delo z učenci, dijaki in študenti ostalo stalnica njegove poklicne kariere. V neskončnost gre število ur, ki jih je namenil predavanjem, svetovanjem, pomoči pri različnih raziskovalnih nalogah, od seminarskih nalog do doktorskih disertacij. V Pomurju skorajda ni človeka, ki se pri svojem delu na področju družboslovnih ved, ne bi kdaj obrnil po nasvet na Franca Kuzmiča. Kuzmič že 40 let vsestransko pomaga mladim raziskovalcem in vsem, ki se lotevajo raziskovanja lokalne zgodovine obenem pa je že desetletje član regionalne in državne komisije za ocene raziskovalnih nalog s področja zgodovine, ki jih organizira ZOTKS.

Franc Kuzmič se je leta 1980 zaposlil v Pokrajinski in študijski knjižnici v Murski Soboti kot hungarist. Čeprav je ta dela opravljal le dve leti izhaja še iz tega obdobja njegovo vsestransko sodelovanje s pripadniki madžarske narodne skupnosti v Prekmurju in slovenske v Porabju, ki ga je skozi naslednja leta le nadgrajeval. Med leti 1982 in 1992 je delal v knjižnici kot referent za domoznansko zbirko in matično službo ter na tem delovnem mestu leta 1983 opravil svoj drugi strokovni izpit za knjižničarja. Velik del domoznanske zbirke v naši osrednji regionalni knjižnici je bil oblikovan v času njegovega dela. Od 1991 ima tudi šifro raziskovalca, s čemer je povezano njegovo znanstveno-raziskovalno delo, ki ga je začel v knjižnici in nadaljeval v muzeju vse do današnjih dni.

Franc Kuzmič je že v osemdesetih letih pomagal pri urejanju specialne strokovne knjižnice muzeja in se tako od blizu seznanil z muzejskim delom in majhno strokovno ekipo kustosov, ki se je ravno takrat oblikovala tam. Leta 1992 se je zaposlil v Pokrajinskem muzeju v Murski Soboti kot kustos pedagog in leta 1993 opravil svoj tretji strokovni izpit za kustosa. Na tem delovnem mestu si je pridobil naziv višjega kustosa in nato muzejskega svetovalca. Bil je kustos pedagog, knjižničar in raziskovalec na mnogih zgodovinskih področjih. Kot pedagog je v muzeju vzpostavil organizirano pedagoško delo s tematskimi vodstvi po razstavi, s tematskimi učnimi urami, vodenimi ekskurzijami, delovnimi listi, ki spremljajo razstave ter z delavnicami za otroke in mladino, pri čemer se je vedno bolj uveljavljala izobraževalna vloga muzeja v okolju njegovega delovanja. V zadnjih letih je popularizacijo muzeja in kulturne dediščine med šolarji nadgradil s posebno obliko obiskovanja šol s kovčkom muzejskih zanimivosti. Francu Kuzmiču gre zahvala, da ima muzej danes vzpostavljen izobraževalni program za mladino in odrasle, ki se bo lahko še bolj vsestransko razvijal s pridobitvijo novih prostorov za izvajanje muzejskih pedagoških programov v letu 2012.

Kuzmičeva zasluga, kot knjižničarja v muzeju je, da se je muzejska strokovna knjižnica iz majhne priročne knjižnice z 2000 enotami v 20 letih razvila največjo specialno knjižnico v regiji z 19.000 enotami, ki je od 2001 v sistemu COBISS.

Franc Kuzmič je tudi zgodovinar, ki v muzeju strokovno pokriva področje etničnih, narodnih in verskih skupnosti ter posebej prekmursko cerkveno zgodovino. V ta namen aktivno sodeluje z vsemi skupnostmi, s svojo vsestransko prisotnostjo v prostoru pa je tudi prvi na katerega se obračajo lokalne skupnosti, društva in druge organizacije pri zbiranju podatkov za lokalno zgodovino ali zgodovino posameznih organizacij. Kuzmič je kot muzejski pedagog, kot knjižničar in kot zgodovinar s svojimi prispevki sodeloval na številnih domačih in mednarodnih konferencah, simpozijih in srečanjih, velikokrat pa je tudi sam skrbel za organizacijo kakšnega strokovnega srečanja.

Franc Kuzmič je tudi v muzeju nadaljeval s svojo razstavno dejavnostjo. Je eden od soavtorjev stalne muzejske razstave, nagrajene s posebnim priznanjem Evropskega muzejskega foruma leta 1999 in občinskim priznanjem Mestne občine Murska Sobota leta 1998. Za isto je prejel tudi najvišje muzejsko državno priznanje - Valvasorjevo priznanje za leto 1998. Poleg te je avtor ali soavtor številnih manjših razstav kot so: stalna razstava v domačiji Miška Kranjca v Veliki Polani, spominska soba Ivanu Jeriču v Dokležovju, drugih razstav o pomembnih ljudeh, razstav namenjenih krajevni zgodovini ali razstav o verski in cerkveni zgodovini, kot je zadnja z naslovom Reformacija v Prekmurju, ki je nastala v sodelovanju z Muzejem krščanstva na Slovenskem v Stični in od 2011 potuje po Sloveniji, Madžarski in Avstriji. Franc Kuzmič je tretji urednik Zbornika soboškega muzeja, osrednje pomurske družboslovne in humanistične publikacije, ki jo ureja od leta 2007. Od takrat zbornik izhaja v dveh številkah na leto in prinaša vrsto pomembnih strokovnih in znanstvenih prispevkov. Med prispevki izstopajo tudi Kuzmičeve osebne in tematske bibliografije, ki so pomemben dokument vsem raziskovalcem pomurske zgodovine. Do sedaj je objavil okoli 40 osebnih in okoli 20 tematskih bibliografij, med temi tudi samostojno Bibliografijo prekmurskih tiskov 1920 – 1998, ki jo je izdal ZRC pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti.

Kuzmičeva lastna osebna bibliografija pa je izjemna, saj obsega več sto različnih prispevkov objavljenih doma in v tujini - od samostojnih monografij, razprav, člankov, do sekundarnega avtorstva v obliki uredništva številnih publikacij. Samo v sistemu COBISS je 284 njegovih bibliografskih enot.

Franc Kuzmič je sodeloval pri številnih projektih od nacionalnih projektov v okviru Ciljnih raziskovalnih programov med katerimi je bil nosilec projekta Nacionalne identitete v oblikovanju skupnega kulturnega prostora in v mednarodnih ali čezmejnih projektih.

Vsestransko zanimanje za dogajanje v strokovnem in družbenem okolju se kaže tudi skozi njegovo članstvo v različnih stanovskih organizacijah, v komisijah in v različnih organih upravljanja. Od 1993 je člana mednarodnega muzejskega sveta ICOM- slovenskega odbora v katerem je bil 2 mandata tudi član izvršnega odbora. Je član Slovenskega muzejskega društva, član Zveze zgodovinskih društev Slovenije, od 1981 član Zveze bibliotekarskih

društev Slovenije, v katerem je bil en mandat član predsedstva, od istega leta tudi član Društva bibliotekarjev Pomurja, v katerem je bil med leti 1981 in 1992 tajnik ter med leti 1991-1996 predsednik. Od 1993 je član izvršnega odbora Specialnih knjižnic Slovenije, obenem pa tudi član Sekcije muzejskih knjižnic pri Skupnosti muzejev Slovenije. V isti skupnosti je tudi član Pedagoške sekcije. Bil je član in predsednik komisije za kulturo pri županu Mestne občine Murska Sobota, je član Ustanove Fundacija Benko in od 2007 član njenega upravnega odbora in član Ustanove dr. Šiftarjeva fundacija v kateri je od 1999 član programskega sveta. Kuzmič je bil član Sveta srednje ekonomske šole Murska Sobota, član strokovnega sveta Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota v letih 1993- 2003, član in v mandatu 2004- 2008 predsednika sveta Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota ter od 2011 član sveta Pomurskega muzeja Murska Sobota.

Znanje, ki ga Franc Kuzmič deli s svojo okolico preko strokovnega dela v organizacijah v katerih je bil ali je zaposlen, preko sodelovanja z lokalnimi skupnostmi, verskimi organizacijami in skupnostmi, šolami, društvi..., preko aktivnega delovanja v stanovskih organizacijah ali sodelovanja pri oblikovanju televizijskih in predvsem radijskih oddaj lokalnega Murskega vala ali radia Romic, je tako vsestransko prisotno v pomurskem prostoru, da bi mu težko našli podobnega. V letu 2012 se bo Franc Kuzmič upokojil na svojem delovnem mestu v Pomurskem muzeju Murska Sobota, vendar smo prepričani, da njegovega vsestranskega delovanja v Murski Soboti in širše, s tem še zdaleč ne bo konec. Zanimanje za preteklost in zvedava prisotnost v aktualnem dogajanju je del njegovega odprtega značaja. Ta se izraža v popolni predanosti delu in ljudem s čemer pušča za seboj izjemno dediščino. Zaradi tega je predlagatelj prepričan, da si zasluži plaketo Mestne občine Murska Sobota, kot zahvalo za minulo delo in kot spodbudo za naprej.

2. Karel Pojbič, rojen 27.9.1948, Ciril Metodova ulica 62, Murska Sobota. Predlagatelj: Mlinopek d.d., Industrijska ulica 11, Murska Sobota.

Predlagatelj navaja, da predlagajo svojega direktorja Karla Pojbiča za Plaketo MOMS za odlično vodenje najsodobnejšega podjetja za predelavo žit in izdelavo mlevskih, pekovskih in slaščičarskih izdelkov. G. Pojbič je rojen v Ivanjševcih. Otroštvo in mladost je preživel v mlinarski družini v Gornjih Petrovcih in tako že kot otrok bil vpet v ropotanje mlinjskih koles, kar je v njem vzbudilo željo po mlinarskem poklicu. Leta 1963 se je vpisal v mlinsko tehnično šolo v Novem Sadu in po končani srednji šoli je nadaljeval šolanje na Biotehniški fakulteti v Zagrebu, smer proizvodnja in predelava moke ter si pridobil naziv inženir živilske tehnologije. Zaposlil se je v tedanji delovni enoti Mlinopeka ter opravljal dela tehnologa in tehničnega vodje proizvodnje. Leta 1977 je prevzel mesto direktorja takratne delovne enote Mlinopek v sestavi Intesa Maribor, kasneje kot direktor TOZD. Leta 1990 se je Mlinopek z referendumom izločil iz podjetja Intes Maribor v samostojno delovno enoto, od leta 1996 pa Mlinopek deluje kot delniška družba. Predlagatelj navaja, da je direktor Pojbič kot dober gospodarstvenik bil vseskozi aktiven na raznih področjih gospodarstva. Bil je v nadzornem svetu Pomurske banke, Pomurske družbe za upravljanje, predsednik nadzornega sveta Pomurskih mlekarn in član upravnega odbora GZS – sekcija predelovalcev žit v Sloveniji. Poleg navedenega ga odlikuje tudi udejstvovanje v zeleni bratovščini in varstvu narave, kjer je opravljal tudi funkcijo predsednika lovskih družin Prekmurja. Dejaven je tudi na športnem področju in sicer kot član strelskega društva in odličen strelec. Družbo Mlinopek uspešno vodi že 35 let in v podjetju je zaposlenih 150. delavcev. Podjetje se uspešno kosa s konkurenco iz tujine, tako na mlinarskem, pekovskem in slaščičarskem področju, za kar so bile potrebne velike tehnične posodobitve. Predlagatelj navaja tudi, da so skozi vodenje podjetja pod okriljem g. Pojbiča leta 1988 bila posodobljena predelava pšenice in rži z zamenjavo dotrajanega mlina v m. Soboti in Beltincih in montiran najsodobnejši mlin Buhler na računalniško krmiljene za predelavo pšenice in rži. Pozneje so izvedli tudi investicijo in posodobitev predelave ajde v kašo. Poleg navedenega predlagatelj navaja tudi lokalpatriotizem in humanost g. Pojbiča do zaposlenih in do kmetov, prav tako pa tudi pripravljenost pri donacijah tako s finančnimi sredstvi, kakor tudi z kvalitetnimi izdelki.

3. Ernest Eöry, rojen 16.1.1936, Kajuhova ulica 11, Murska Sobota. Predlagatelj:
Gasilka zveza Mestne občine Murska Sobota, Cankarjeva ulica 75, Murska Sobota

Predlagatelj navaja: Ernest EÖRY se je rodil na Hodošu. Otroštvo in zgodnjo mladost je preživel na očetovi kmetiji na Hodošu. Po končani srednji kmetijski šoli v Rakičanu je izobraževanje nadaljeval na Višji agronomski šoli v Mariboru, kjer je tudi diplomiral. Njegova želja do znanja in nenehno izpopolnjevanje mu je omogočilo njegovo poklicno ter gasilsko strokovnost. Obvlada nekaj jezikov posebno madžarščino in nemščino. V gasilsko organizacijo je vstopil leta 1950 in nato najprej končal gasilsko šolo v Medvodah, zatem še gasilsko šolo v M.Soboti. V sredi 60 let prejšnjega stoletja je prevzel odgovorne funkcije v takratnih organih Gasilske zveze M. Sobota in je bil leta 1968 izvoljen za njenega predsednika, kar je ostal do leta 1993. Leta 1968 je postal zunanji sodelavec Gasilske zveze Slovenije (v *nadaljevanju* GZS). Na VIII. kongresu GZS leta 1976 je bil izvoljen v nadzorni odbor. Na X. kongresu GZS leta 1984 je bil izvoljen v predsedstvo in postal podpredsednik. Leta 1989 je bil izvoljen za predsednika GZS in je to funkcijo opravljal nepretrgano do leta 2008 t.j. 19 let. Ima najvišji gasilski čin – visoki gasilski častnik II stopnje. Ernest EÖRY je eden izmed štirih predsednikov GZS, ki so se od leta 1945 dosledno zavzemali za širitev prostovoljnega gasilstva na Slovenskem in njegovo uveljavljanje v lokalnih okoljih. Pri tem je tudi sam osebno sodeloval, bodisi na organizacijskem bodisi na gospodarsko-operativnem področju. Organe GZS je, kar najbolj približal gasilskim društvom in vzpostavil osebne stike z vsemi društvi na Slovenskem. Velik prispevek je dal tudi k širitvi mednarodnega sodelovanja, ki traja že od leta 1968, najbolj pristna pa je z Avstrijo in Madžarsko. Je član predsedstva mednarodne gasilske organizacije CTIF (*Mednarodna gasilska organizacija – v katero je vključenih 50 držav*) in častni predsednik GZS. Bil je dolgoletni član Republiškega štaba za civilno zaščito in veliko prispeval k njenemu razvoju ter izpopolnjevanju sistema za zaščito in reševanje v Republiki Sloveniji. Ob številnih obveznostih v organih GZS je tudi našel čas za vodenje osrednjega Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) M. Sobota, ki je zaradi polprofesionalnega značaja pomembno ne samo za mesto M. Sobota ampak za celotno Pomurje. To vodenje je kot predsednik prevzel leta 1997 in ga še vedno uspešno vodi. Je tudi podpredsednik Gasilske zveze mestne občine (GZMO) M.Sobota. Prejel je tudi najvišje gasilsko odlikovanje kipec Matevža Haceta in več tujih odlikovanj. Dne 28. maja 2012 je bil visoko odlikovan z vsemi državnimi častmi s strani predsednika RS, dr. Danila TÜRKA z » ZLATI-m RED-om ZA ZASLUGE «.

4. zahvalna listina Mestne občine Murska Sobota

1. Potapljaško društvo Murska Sobota, Klavniška ulica 15, Murska Sobota.
Predlagatelj: Odbor za informiranje, promocijo mestne občine in mednarodno sodelovanje, Kardoševa ulica 2, Murska Sobota.

Predlagatelj navaja, da letos Potapljaško društvo Murska Sobota obeležuje 40 obletnico organiziranega potapljanja in podvodne reševalne službe v Pomurju. Za nekatere presenetljivo, da ravno v pokrajini, ki je najdlje od morja, za druge povsem razumljivo, saj so vedeli izkoristiti bližino avstrijske meje. Prav na podlagi tega sodelovanja je bila podvodna reševalna služba organizirana v Pomurju prej kot na nacionalni ravni v takratni republiki. Potapljanje se je v teh štiridesetih letih izrazilo ekstremne aktivnosti, rezervirane zgolj za izbrance, razvilo v rekreativno dejavnost širokih množic. Za tako hiter razvoj potapljanja sta odločilna predvsem dva dejavnika. Prvi je tehnični razvoj potapljaške opreme, drugi pa izjemen napredek na področju novih vedenj in znanj povezanih s potapljanjem. Oboje je usmerjeno v osnovno skrb za zagotavljanje čim večje varnosti potapljačev. To je tudi osnovno poslanstvo vseh organizacij in združenj, ki povezujejo potapljače. V kolikor je temu dodana še humanitarna plat, kot v Pomurju že štirideset let na prostovoljni osnovi poteka podvodna reševalna služba, je pomen in vrednost tovrstne dejavnosti in organiziranosti še toliko večja. In prav skrb za primerno potapljaško opremo, izobraževanje članov in podvodna reševalna služba, katere pripadniki so od samega začetka tudi gonilna sila in strokovno

jedro, je značilnost delovanja v Potapljaškem društvu Murska Sobota. Pripadniki podvodne reševalne službe so za svojo humanitarno dejavnost, med katero so pogosto izpostavljali tudi svojo varnost, prejeli veliko priznanj. Ob formalnih pa je bilo izrečenih veliko več neformalnih pohval in vzpodbudnih besed, kar je nedvomno pri mnogih ključno pripomoglo k nadaljnjemu delu. Delež, ki ga Pomurje na različne načine prispeva k potapljanju sodi med ene najpomembnejših v Sloveniji. To ni naključje, temveč rezultat dolgoletnega uspešnega dela mnogih. S slavnostno akademijo ob 40. obletnici, ki je potekala pod časnim pokroviteljstvom predsednika Republike dr. Danila Türka, ki je bil tudi slavnostni govornik so podvodni reševalci svečano obeležili visok jubilej podvodnega reševanja v Sloveniji. Zgodbo je pred 40 leti začelo 7 mladih fantov in eno dekle iz soboškega gasilskega društva. Ob pomoči potapljačev iz sosednje avstrijske Radgone so ustanovili prvo enoto za podvodno reševanje v Sloveniji. Kmalu so jim sledili kolegi na Gorenjskem, v Gornji Radgoni, Ljubljani, na obali in sčasoma je povsod po Sloveniji bila vsaj ena skupina potapljačev usposobljenih tudi za reševanje. Potapljaška oprema takrat ni bila niti senca današnje, zato si takratni podvodni reševalci zaslužijo še posebne čestitke, saj je bilo reševanje veliko bolj nevarno kot je danes. Pogosto so se izobraževali in se usposabljali za podvodne reševalce kar na samih reševalnih akcijah ali drugih priložnostnih srečanjih. Potrebe so narekovale sistemsko organiziranost in predvsem poglobljena specialna znanja iz podvodnih reševanj, zato je bila pri Slovenski potapljaški zvezi ustanovljena Podvodna reševalna služba Slovenije. Nastala je z združitvijo bivših občinskih enot Civilne zaščite za reševanje iz vode in na vodi in Republiške reševalne enote. Danes je podvodna reševalna služba organizirana tako, da preko 150 podvodnih reševalcev v petnajstih Reševalnih postajah zagotavlja teritorialno pokritost celotne države. To je zelo pomembno, saj se morje, vodotoki in jezera od kraja do kraja zelo razlikujejo in za uspešno ter varno reševanje morajo reševalci dobro poznati lokalne razmere. Sosednje reševalne postaje so združene v skupine po tri, kar je koristno še posebej v primeru večjih nesreč, ki presegajo kadrovske in tehnične zmožnosti posamezne reševalne postaje. Ob tem velja posebej izpostaviti tradicionalno dobro, pogosto tudi kadrovsko prepleteno, sodelovanje s poklicnimi potapljači slovenske policije in vojske. Številčnost in dobra usposobljenost prostovoljcev, ki dobro poznajo razmere v lokalnem okolju, nadgrajeno s profesionalno reševalno opremo in logistično podporo zagotavljajo učinkovitost in zanesljivost pri reševanju iz vode ter so odličen model organiziranosti, s katerim se Slovenija lahko ponaša tudi v tujini.

Podvodna reševalna služba v skladu z možnostmi sledi razvoju in novim doktrinam na področju reševanja. To jim odlično uspeva na področju izobraževanja in usposabljanja, z veliko iznajdljivosti in lastnega znanja pa kljub omejenim finančnim sredstvom tudi pri reševalni opremi.

2. Javno socialno varstveni zavod Dom Starejših Rakičan, Rakičan, Ulica dr. Vrbnjaka 1, Murska Sobota.

Predlagateljica: Cvetka Škafar, samostojna mestna svetnica.

Predlagateljica navaja, da ima domsko varstvo starejših v Prekmurju že več kot petdesetletno tradicijo. Začetki delovanja Doma starejših Rakičan se omenjajo v letu 1951 z delovanjem v rakičanskem gradu. Dom od leta 1978 deluje na sedanji lokaciji, leta 2007 se mu je pridružila še enota v Svetem Juriju, decembra 2010 pa tudi Center za starejše v MS, kjer je še ena enota Doma, dnevni center za starejše in oskrbovana stanovanja. Novost v delovanju doma je, da skrbijo za pripravo preko 1200 glavnih obrokov hrane za njihove stanovalce, zaposlene in zunanje odjemalce kosil. Predlagateljica navaja tudi, da v Domu deluje osem skupin za samopomoč, ki jih vodijo voditeljice, zaposlene v domu, katere so se usposabljele preko zveze društev za socialno gerontologijo Slovenije. Po prevzemu direktorske funkcije v lanskem letu je direktor Zoran Hobljaj uvedel naloge izboljšanja kakovosti storitev, začel uvajati koncept tako imenovane IV. generacije, ki uveljavlja koncept gospodinjstkih skupnosti in življenja v domačem okolju. Prav tako so bile uvedene aktivnosti za ureditev novega oddelka za ostarele, obbolele za demenco. Istočasno je začel s projektom energetske obnove doma in pridobil evropska nepovratna sredstva za energetske obnove,

kot za ureditev oddelka za demenco. Uvedene so še druge novosti in posodobitve: rdeči gumb, prizadevajo pa si tudi za ustanovitev Centra za starejše v MS in drugo.

Predlagateljica navaja, da si za svoje požrtvovalno delo, izredne uspehe in zgledna dejanja, ki imajo poseben pomen k dvigu nivoja storitev na socialnem področju, predvsem pa na področju storitev za starostnike, dvigu kvalitete življenja občanov in občanov celotne MOMS in tudi širše, Javno socialni varstveni dom Dom starejših Rakičan s svojimi enotami zasluži priznanje, podelitev Zahvalne listine MOMS.

3. Erika Hertl, rojena 16.7.1939, Cankarjeva ulica 34, Murska Sobota.

Predlagatelj: Tomaž Dundek, Stara ulica 10, Murska Sobota.

Predlagatelj navaja, da je ga. Erika Hertl dolgoletna upokojena članica in prostovoljska Društva upokojencev Murska Sobota. Pred upokojitvijo je delovala kot članica odbora KS Partizan v večini prostovoljnih akcij; bila je predsednica sekcije žena, ki so bile aktivno ob organizaciji novoletnih srečanj, svečanosti ob dnevu žena in izvedbi ročnih del. Leta 1990 se je upokojila in že naslednje leto postala članica Društva upokojencev MS, kjer je delovala kot članica UO društva in hkrati kot predsednica športnih in rekreacijskih sekcij. Trenutno je aktivna tudi v Pomurski pokrajinski zvezi DU MS, kjer že tretji mandat kot predsednica športnih sekcij skrbi za telesno aktivnost članov. Ga. Erika aktivno sodeluje pri projektu Društva upokojencev MS »Starejši za starejše«, kjer je sodelovala pri popisu starejših občanov, s katerim se je pridobila realna slika o tem kakšno je njihovo življenje v MOMS. S svojo angažiranostjo in izjemnim občutkom za solidarnost je še vedno aktivna pri tem projektu, zato redno obiskuje občane MS starejše nad 69 let. Namen tega projekta je izboljšati kakovost življenja starejših občanov tako z zdravstvenega kot tudi socialnega vidika. Da je prispevek ga. Erike Neprecenljiv v naši družbi, dokazujejo tudi zahvale z raznovrstnimi priznanji, med drugim tudi s priznanjem Zveze društev upokojencev Slovenije za njeno dolgoletno delo. Z namenom izboljšati sodelovanje med generacijami se je lta 1990 vključila v politično življenje, kot članica demokratične stranke upokojencev in 20. Let pozneje prejela Zlato priznanje za posebne zasluge pri delovanju in razvoju stranke. Sodelovala je tudi kot članica Komisije za nagrade in priznanja MOMS, leta 2011 bila izvoljena v skupščino Vzajemne zdravstvene zavarovalnice. Danes jo mnogi poznajo tudi kot gospodarico na pogrebnih slovesnostih, kjer se odraža njena sposobnost, da ob še tako skopih podatkih, sestavi primeren slovesni govor.

4. Josip Horvat, rojen 7.7.1951, Kuštanovci 81, Mačkovci.

Predlagatelj: župan Anton Štihec.

Predlagatelj navaja, da si g. Josip zasluži podelitev zahvalne listine Mestne občine Murska Sobota in da se mu na ta način izkaže pozornost za njegovo požrtvovalno in prizadevno delo. Zahvalna listina MOMS se podeljuje posameznikom, družbam, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za pomembne uspehe in dosežke na posameznih področjih življenja in dela, ki prispevajo k nadaljnjemu razvoju in ugledu Mestne občine Murska Sobota. Josip Horvat je tak posameznik in je s svojim ponosnim ter vestnim delom, vedno nasmejan ter pripravljen na prijazni nagovor mimoidočih, prispeval k ugledu naše občine. Pri predlogu so dodani podatki s strani podjetja Komunala Murska Sobota, kjer je g. Josip Horvat zaposlen:

- Rojen 7.7.1951, Beli Manastir, Občina Osijek, Hrvaška
- Zaposlen od 22.8.1974 na podjetju SOBOTA, TOZD Komunala, kot cestni delavec, od leta 1978 kot delavec na pometanju ulic, trgov in pločnikov; od leta 1989 pa zaposlen na podjetju Komunala Murska Sobota kot čistilec ulic in pometač
- Kraj opravljanja dela: območje Mestne občine Murska Sobota in sicer del centra mesta Murska Sobota: Ulica Štefana Kovača in Ulica Staneta Rozmana, Mestni park, severni del mesta vključno z BTC in obrtno cono, gozd Fazanerija, Zelena pot, kolesarska pot do Veščice vključno s primestnim naseljem Černelavci, vzhodni del mesta Murska Sobota čez železniško progo (Industrijska ulica in kolesarska pot in primestno naselje Rakičan)

- Opis dela: pobiranje smeti in ročno čiščenje ulic, pločnikov, parkov, nasadov; pozimi tudi odstranjevanje snega, pomoč pri drugih komunalnih delih na javnih površinah
- Delovni čas: od ponedeljka do petka med 6.00 uro in 13.00 uro torej po sedem ur dnevno ter soboto med 6.00 in 11.00 uro torej pet ur dnevno
- Je pošten, vesten, marljiv, skromen, zgovoren, družaben, dober sodelavec, priljubljen med ljudmi- občani, poslušen, odgovoren za svoje delo. Delo opravlja tudi izven delovnega časa, saj na delo vsak dan prihaja ob 3.00 uri ponoči, tudi v nedeljo oziroma v dnevih, ko to ni potrebno; dela tudi na raznih prireditvah, čeprav na delo ni poklican; Plačilo prejema le za delo, ki mu je naloženo v delovnem času, vse ostalo opravlja prostovoljno z namenom, da bo mesto čisto že pred prihodom prvih jutranjih obiskovalcev mesta, parka ter, da bodo občani mesta zadovoljni. Skrb posveča tudi živalim v mestnem parku in gozdu. Obiskovalce mesta vedno prvi nagovori. Vse najdene predmete preda pristojnim organom ali lastniku le tega. S svojim skrbnim delom vsakodnevno prispeva k lepšemu kraju ter k čistemu in zelenemu mestu Murska Sobota.

Iz Odloka o priznanjih Mestne občine Murska Sobota izhaja, naslednje:

1. **Naziv častni občan** Mestne občine Murska Sobota se podeli za izkazano čast posamezniku za zasluge, ki imajo trajen pomen za ugled in promocijo Mestne občine Murska Sobota. Ta naziv se lahko podeli tudi tujemu državljanu.
2. **Plaketa** Mestne občine Murska Sobota se v obliki denarne nagrade podeljuje posameznikom, skupinam občanov ter društvom za življenjsko delo, za večletne uspehe trajnejšega pomena, vrhunske uspehe in dosežke ter kot spodbuda za nadaljnje delo. Sredstva za plaketo se zagotovijo v proračunu Mestne občine Murska Sobota. Višina denarne nagrade za plaketo znaša 2. 500 EUR.
3. **Zahvalna listina** Mestne občine Murska Sobota se podeljuje posameznikom, družbam, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za pomembne uspehe in dosežke na posameznih področjih življenja in dela, ki prispevajo k nadaljnjemu razvoju in ugledu Mestne občine Murska Sobota.

Vsako leto se lahko podeli en naziv častnega občana, ena plaketa in največ tri zahvalne listine.

Komisija za nagrade in priznanja je prispele predloge preučila. Na osnovi obravnave prejetih predlogov Komisija za nagrade in priznanja Mestnemu svetu Mestne občine Murska Sobota predlaga, da sprejme sklep za podelitev priznanja Mestne občine Murska Sobota v letu 2012, kot je razvidno iz priloženega gradiva.

Pripravil:
Oddelek za gospodarske in
negospodarske dejavnosti

Predlagatelj:
Komisija za nagrade in priznanja